

תקות מנחם

גליון מס'
250 (11)

ערש"ק פרשת חוקת
כ"ט סיון – ער"ח תמוז
ה' תהי' שנת אל-על* – שנת
ביאת ה'משיח (בגימטריא)

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר נשים - ב'

מחזור ל' (גימטריא "בכ"ח") שנה ז"ך

יום א' פרשת קרח י"ז – טו"ב סיון

הי' תהי' שנת אל-על – שנת ביאת ה'משיח (בגימטריא)
סיום הלכות גירושין והתחלת הלכות יבום וחליצה

לימים הסמוכים לחג השבועות והתשלומין של מתן תורה,
שבו קיבלנו את המצוות שהם כוללים "סור מרע ועשה
טוב", מצוות לא תעשה ומצוות עשה. כולל ומתחיל
מעשרת הדברות (הכוללים את כל התורה וכל התרי"ג
מצוות), שקיבלנו בגלוי ובמפורש במתן תורה בחג
השבועות, ושם חלק מצוות עשה כמו "אנכי הוי' אלוקיך",
ו"זכור את יום השבת לקדשו", ו"כבד את אביך ואת
אמך", ומצוות לא תעשה כמו "לא יהי' לך" "לא תשא",
"לא תרצח" וכו'. וגם בדבור של ציווי השבת בפרשת יתרו
נאמר: "זכור את יום השבת לקדשו" שמוסב על מצוות
עשה של שבת כקידוש וכו', ובפרשת ואתחנן³ נאמר
"שמור" - שמוסב על המצוות לא תעשה וחילול שבת,
ואומר ע"ז רש"י בפרשת ואתחנן: "שניהם⁴ בדיבור אחד
ובתיבה אחת נאמרו, ובשמיעה אחת נשמעו".

היינו שעשרת הדברות, שבה כלולים כל מצוות התורה
כולה שקיבלנו במ"ת, כוללים גם מצוות עשה וגם מצוות
לא תעשה, גם עשה טוב וגם סור מרע.

[ומתאים גם עם כותרת הפסוק שלפני ספר "נשים":
"תורת חכם מקור חיים, לסור ממוקשי מות"; שהחלק
הראשון של הפסוק: "תוכת חכם-מקור חיים" - מורה על
ה"עשה טוב" בנישואין וב"אישות" [ולהעיר ש"חכם"
גימטריא - "חיים"], והחלק השני: "לסור ממוקשי מות"
מורה על ה"סור מרע" שבא ע"י למוד התורה בהלכות אלו,
[ולהעיר "מוקשי" גימטריא "מות" וגימטריא "מרור",
וע"ד הנאמר: "מוצא אני את האשה מר ממות"]]

ולכן בתניא כותב בסדר "גט וס"ת" - ע"פ הפסוק: "סור
מרע ועשה טוב", שהסור מרע קודם (וכן מובא בגמ' הפסוק
"ויצאה והיתה"), שבתור הכנה להתעסקות ב"עשה טוב"
צריך לדחות ולבטל ולסור מהרע, ועד"מ במקום שרוצים
להכניס דברים טובים ונקיים, צריך קודם לנקות את
המקום מהדברים המאוסים והמלוכלכים.

גט וס"ת - סור מרע ועשה טוב

א. אחרי ההסתלקות של כ"ק הרבי הקודם, לפני יום
ההילולא כ"ף אב, ביקש כ"ק אד"ש מה"מ את המשפיע
הרה"ת דוד ז"ל רסקין (שהי' אז תלמיד בישיבה ב-770),
שיכתוב לו דבר תורה ששמע מאביו של הרבי הרה"ק לוי
יצחק נ"ע, בזמן שהי' אצלו בעיר גלותו אלמא אטא (כי
משפחת רסקין גרו אז בעיר זו, ושמשו ועזרו לאביו ואמו של
הרבי). והרב רסקין כתב לאד"ש מה ששמע מאביו הרלו"צ על
מ"ש בתניא בסוף פרק מ"א, בענין הכוונה לשמה בלימוד
התורה, שצריכה להיות בבינונים בתחילת הלימוד (כי בזמן
הלימוד עצמו חושבים על תוכן הלימוד), וכך כותב שם בתניא:
"וכמו בגט וס"ת שצריכים לשמה לעכב ודיו שיאמר בתחילת
הכתיבה הריני כותב לשם קדושת ס"ת או לשמו ולשמה כו"ו.
ופירש הרב לוי יצחק שהדוגמאות הנ"ל גט וס"ת - הם ע"ד¹
"סור מרע ועשה טוב"; גט - "סור מרע" [ע"ד מש"נ²: "כי
מצא בה ערות דבר, ושלחה מביתו", וספר תורה - "עשה
טוב".

ואחרי"כ בהתוועדות יום ההילולא של אביו הרלו"צ בכי
מנחם אב, ביאר כ"ק אד"ש בפרטיות את הביאור הזה.

אישות וגירושין - עשה טוב וסור מרע

ב. ע"פ הנ"ל שענין הגירושין והגט הו"ע - "סור מרע", מובן
שהלכות אישות מורים על "עשה טוב". ומתאים למה שסיימו
את הלכות אישות, שלמדנו כנ"ל בסיום הקודם בימים
הסמוכים לחג השבועות, בימי ההגבלה וההכנה וימי
התשלומין דמתן תורה, וסיימו ב"ב סיון שהוא יום האחרון
לתשלומין (וסיום 7 ימי המשתה והנישואין דמ"ת), ובאותו
יום התחילו את הלכות גירושין, וכנ"ל שאישות וגירושין
מסמלים ומורים על ה"עשה טוב" ו"סור מרע", ומתאים

* ע"פ הפסוק בתחילת הפטרת פרשת ויצא (הושע יא, ו): "ואל על יקראוהו",
שמורה שהנביאים קוראים ומעלים את ישראל "אל על" - אל הקב"ה, ועד למעלה
הכי עליונה, הגאולה וביאת המשיח, וע"ד הנאמר (תבוא כו, ט): "ולתתך עליון על
כל הגוים אשר עשה, לתהילה ולשם ולתפארת", שיתקיים בשלימות בביאת
המשיח והגאולה!

¹ תהילים לד, טו.

² תצא כד, א.

³ ואתחנן ה, יב.

⁴ מכילתא בפרשת יתרו.

איתם, אלא **לסור מהם** ולעזוב אותם, ועד"ז בענייננו, "סור מרע" - אל תתעסק עם הרע ותעזוב אותו! "ועשה טוב!" שעשייתך והתעסקותך תהי' בטוב ובעניינים טובים, ועיי"כ ממילא יידחה ויתבטל הרע.

וזוהו תפקיד דורנו, כתיבית כ"ק אד"ש מה"מ "לכתחילה **אריבער!**" להתעסק הרבה עם הטוב, ו"לשטוף" את העולם עם הרבה עשה טוב, ואין צורך להתמודד עם הרע, כי אמרו חז"ל: "המתאבק עם מנוול מתנבל עמו", אלא הרע נדחה ומתבטל מאליו וממילא.

והנהגת "לכתחילה **אריבער**", היא הנהגה הקשורה בהכנות לביאת המשיח; וכמו שאומר אד"ש מה"מ שה"ל **לכתחילה אריבער!** הכי גדול והכי מושלם והכי מלא ואמיתי; הוא **ביאת המשיח**, שאז לא יצטרכו יותר להתמודד עם הרע, אלא יתעלו לדרגות גבוהות ב"ועשה טוב".

ואפשר לומר שגם לכן כותב הרמב"ם את הלכות **אישות** לפני הלכות **גירושין**, למרות שבש"ס מסכת **גיטין** כתובה לפני מסכת **קידושין**; כי הרמב"ם מדבר ושייך גם לתקופה של לע"ל, שכנ"ל אז יהי' לכתחילה אריבער - עשה טוב לפני סור מרע, כי הרמב"ם הוא הספר ההלכה היחידי שכותב ופוסק ההלכות של לע"ל, והרמב"ם מסיים ספרו בהלכות מלך המשיח, היינו שהמטרה של כל ספר הרמב"ם שהוא כל התורה כולה, היא להגיע ו"להביא לימות המשיח", ולכן זהו הסיום של הרמב"ם. ואז יתעסקו הכל בועשה טוב ובדביקות בה', והרע יתבטל ממילא.

לעת"ל - ההלכה תהי' כהרמב"ם

ד. אמר לי חסיד פולין אחד, שראה בא' הספרים שהאדמו"ר מקאמארנא אומר, שלע"ל בביאת המשיח תהי' ההלכה כמו הרמב"ם. ז.א. שבכל ההלכות שהראשונים האחרים חולקים עליו, גם בהלכות שלא קשורות בענייני משיח, ישנם הרבה דברים שאנו לא פוסקים (היום, ובפרט האשכנזים) ולא מתנהגים כמו הרמב"ם, אבל בביאת המשיח יהי' "נמנו וגמרו" מחדש, וגדולי ישראל הפוסקים יבואו למסקנא שההלכה היא כמו הרמב"ם ויורו להתנהג כן.

ואולי אפשר לומר שהרמב"ם הוא דומה לגדולי ישראל הגדולים, שבדורם לא הכירו מספיק את מעלתם (ואדרבה היו כאלה שהתנגדו להם וכמו הבעש"ט ועוד גדולי הרבנים), ולאחר זמן הכירו את גדולתם שהתקבלה בכל החוגים. ועד"מ אור השמש שאפשר לראותו ולהנות ממנו רק אחרי מרחק של אלפי מילין [וידוע שרבינו יונה אמר; שכתב את ספרו "שערי תשובה", בתור תיקון ותשובה על מה שבחיי הרמב"ם חלק עליו], ולעת"ל בביאת המשיח יבואו רוב גדולי ישראל למסקנא ויכירו את גדולתו של הרמב"ם, שהוא אור גדול ביותר, ויפסקו כמוהו.

ומכיוון שהרמב"ם שייך לעת"ל, אולי גם לכן הוא כותב את הלכות אישות לפני הלכות גירושין, ואולי גם אז יתפרש ענין הגירושין, באופן של אתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא.

ולא יהי' כקרח וכעדו - דחיית ושלילת המחלוקת!
ה. את רוב הלכות גירושין למדו בפרשת **שלה**, ואת הפרק האחרון סיימו ביום א' דפרשת קרח, והרי הלכות גירושין באין בהמשך להלכות אישות שאת רובן למדו בפרשת בהעלותך והסיום בפרשת **שלה**, וכפי שכתבנו לעיל; הלכות אישות וגירושין מבטאים את ענין ה"עשה טוב" ו"סור מרע"; י"ל בפרשיות אלו מרומזים שני עניינים אלו

דורנו - לכתחילה אריבער!

ג. ומה שהסדר ברמב"ם הוא קודם הלכות אישות ואח"כ הלכות גירושין, וכפי שכתבנו לעיל שמורה על הקדמת העשה טוב, י"ל;

א) הרמב"ם מדבר ע"פ הסדר הנאמר בתורה, והלכות התורה, שקודם הנישואין והאישות לפני ששיך ענין של גירושין וגט ח"ו. וכן נאמר בתורה: "כי יקח איש אשה" לפני "ושלחה מביתו ויצאה".

ב) ואפשר לבאר זאת גם בפנימיות העניינים ובעבודת ה';

לשטוף העולם עם הרבה עשה טוב!

פעם בחודש שבט אמר כ"ק אד"ש מה"מ: "איצטער איז די צייט צו שווענקען די וועלט מיט אסאך עשה טוב"!! [=עתה הוא הזמן "לשטוף" העולם עם הרבה "עשה טוב"!!...]

[הרבי דיבר זאת בקשר לחודש שבט שהוא חודש ההסתלקות של הרבי הקודם ששמו **יוסף**. והוא כנגד שבט יוסף; כי י"ב החודשים הם כנגד י"ב השבטים, ואם מונים אותם כסדר תולדותם, יוסף הוא שבט ה"א, וכן חודש שבט (מניסן) הוא חודש ה"א [ולפי השיטה האחרת בקבלה, בעני"ז מונים החודשים כסדר הדגלים וקרבת הנשיאים, ואז שבט ה"א, הוא שהקריב ב"א ניסן, הוא **אשר**]. וענינו של **יוסף** שזהו ענין דורנו, הוא כמו שקראה אימו רחל בלידתו: "יוסף ה' לי בן אחר", ומדייק הצ"צ באוה"ת שלא נאמר "עוד בן" או "בן נוסף" וכיו"ב, אלא **בן אחר** - שהכוונה היא - שהופכים את ה"אחר", מי שבניתיים בהתנהגותו הוא בבחינת "אחר", והופכים אותו ל"בן" בצד הקדושה, שזהו **תפקיד דורנו** שמביאים את כל היהודים וכל העניינים ועושים והופכים אותם לקדושה, וע"ד "יפוצו מעינותיך חוצה", שלוקחים את ה"חוצה" ומביאים לשם את ה"מעין", ועיי"כ הם אינם יותר חוצה. וע"ד כמו שאומר כ"ק אד"ש מה"מ כל פעם, שעבודתינו להביא המעיינות חוצה, "למקום שאין חוצה יותר ממנו", ולהאיר באלוקות ובקדושה את "עוה"ז התחתון, שאין תחתון למטה ממנו". שזהו"ע שהופכים את כל מי שהוא בבחי' "אחר" ל"בן". שבוה מתרכז כל תפקיד דורנו ולכן צריכים "לשטוף" העולם עם הרבה "עשה טוב" שממילא נדחה ומתבטל הרע, ואין צורך יותר לעסוק ב"סור מרע".

וזה למעשה ההבדל הכללי בין שיטת ה"חסידות" לשיטת ה"מוסר"; ב"חסידות" - מודגש יותר ה"עשה טוב"; להדגיש את המעלות בקיום המצוות והקירוב לה' ולאלוקות. וב"מוסר" - מודגש יותר ה"סור מרע"; השלילה והדיחוי מהקדושה ואלוקות ע"י מעשים שליליים.

ושואלים על שיטת החסידות; איך אפשר להתעסק עם ה"עשה טוב" לפני שהתעסקו ופעלו ביסודיות ה"סור מרע"? וע"ד משל הנ"ל שקודם צריך לנקות המקום ורק אחרי"כ יכולים להכניס שם הדברים והכלים הנקיים והנאים?! ועל כן כתוב **קודם** "סור מרע", ורק אח"כ "ועשה טוב"!!

ואפשר לענות שהתשובה ע"ז; "סור מרע!" - תעזוב את הרע ואל תתעסק בו, כמ"ש בפרשתנו קרח, שמושה אמר אל העדה⁵: "סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה, ואל תגעו בכל אשר להם, פן תספו בכל חטאתם"; שפירוש המילה **סורו!** אין משמעותה ללכת ולהתעסק

- א. אישות וגירושין - עשה טוב וסור מרע, שקבלנו במ"ת, מצוות עשה ומצוות לא תעשה.
 ב. סיום הל' אישות והתחלת גירושין בי"ב סיון - סיום ימי התשלומין דמ"ת.
 ג. בדורותנו קודם הל' אישות - ולכתחילה אריבער.
 ד. פרשיות בהעלותך ושלח וקרח - קודם עשה טוב ואח"כ סור מרע.
 ה. בפרשת ציצית - למען תזכרו ועשיתם אל כל מצוותי, ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' - הקדמת עשה טוב לסור מרע.

* * *

בעז"ה יום ג' פרשת קרח יט סיון
 ה' תהי שנת אל-על - שנת ביאת ה' משיח (בגימטריא)
 סיום הלכות יבום וחליצה והתחלת הלכות נערה בתולה

יבום וחליצה - עשה טוב וסור מרע

א. בהמשך למ"ש בסיום הקודם על הלכות גירושין, שענין ותוכן וההוראה של הלכות אישות והלכות גירושין, הוא "עשה טוב" ו"סור מרע", אישות (ע"פ מה שאומר הר"ל"צ אביו של כ"ק אד"ש) - "עשה טוב" וגירושין - "סור מרע"; ולמדו אותם בימים הסמוכים לחג השבועות זמן מתן תורתנו שקיבלנו בו את התורה, מ"ע ומל"ת, שזהו"ע "עשה טוב" ו"סור מרע", ובהמשך לזה לומדים ברמב"ם את הלכות יבום וחליצה שהם מעין ותוכן אישות וגירושין (ובפרט שבהלכות חליצה מובאים עניינים של גט וגירושין) "עשה טוב" ו"סור מרע". והתחילו הלכות אלה בפרשת בהעלותך ומסיימים בפרשת שלח וקרח, שהם גם כתוכן עשה טוב וסור מרע; בהעלותך - עשה טוב, ושלח וקרח - סור מרע, כנ"ל.

ונכתב לעיל שגם ב"שלח" יש את שתי המשמעויות והעניינים עשה טוב וסור מרע, וגם בקרח יש את הסור מרע שלילת המחלוקת כמשי"נ: "ולא יהי כקרח וכעדתו", ואח"כ חיזוק הכהונה ע"י כ"ד מתנות כהונה - עשה טוב; ולמחרת פרשת שלח, יום ראשון דפרשת קרח, התחילו את הלכות יבום וחליצה ומסיימים ביום שלישי שגם הם מורים על "עשה טוב" ו"סור מרע"; יבום - כמו אישות - עשה טוב. וחליצה - כמו גירושין - סור מרע.

היבום מורה על הגאולה השלימה

ב. נכתב לעיל בסיום הקודם שהסדר של קדימת עשה טוב לסור מרע הוא הסדר של ימות המשיח והכנה להם, שאז יהי הכל "לכתחילה אריבער"!; שברוב "עשה טוב" יתבטל ממילא הרע, ולא יתעסקו יותר בעניינים השליליים. ובכללות, יבום וחליצה מבטאים את ימות המשיח (והרי מ"ת הי' מעין הגילויים דלעת"ל בגאולת המשיח כמ"ש בתניא פ"ו), כדלקמן;

א) מצב עם ישראל בזמן הגאולה הוא מעין ענין היבום; כמו היבום כפשוטו היא ההכנסה לרשותו והנישואין וההשפעה לאלמנה, כך גם מצב עם ישראל בגלות הוא כמשי"נ בתחילת מגילת איכה¹⁴: "היתה כאלמנה" [ואמנם אומרים חז"ל¹⁵: "לא אלמנה ממש ח"ו, אלא כאלמנה" בכ"ף הדמיון "כאשה שהלך בעלה למדינת הים ודעתו לחזור אליה"], והיבום היא השיבה מהגלות.

תולדות המשיח - ע"י יבום

ב) כ"ק אד"ש מה"מ כתב¹⁶: "אלה תולדות המשיח -

"עשה טוב" ו"סור מרע"; פרשת "בהעלותך את הנרות"⁶, שבה למדו את רוב הלכות אישות המבטאים כנ"ל את ה"עשה טוב", מבטאת ומדגישה את ה"עשה טוב"; העלאת הנרות שהיא מצוה חיובית שמסמלת את העלאת כל ז' סוגי נשמות ישראל, ובאופן "שתהא שלהבת עולה מאלי"⁸, מדגישה את ה"עשה טוב" ובאופן של "מעלין בקודש"⁹, "וילכו מחיל אל חיל"¹⁰. ובפרט שמרמזת ומורה כנ"ל (בגליון הקודם מסי' 249) גם על נרות חנוכה. שמדליקים אותם באופן של הולך ומוסיף מיום ליום, שמלמדינו שבעבודת ה' צריכה להיות הוספה ועליה תמיד.

ואת רוב הלכות גירושין שמורין כנ"ל על הסור מרע, למדו בפרשת שלח שמורה על ה"סור מרע", כדלקמן; החלק הראשון ורוב הפרשה הוא ענין המרגלים שבענין זה צריכה להיות דחיה ושליכה, ו"סור מרע", שלכן לומדים פרשה זו כדי לקחת את ההוראה ולהיזהר שלא יהי יותר כמעשה המרגלים. וכן לומדים מפרשת קרח, שבה סיימו את הלכות גירושין, "סור מרע", כדי לבטל ולדחות ולהיזהר מכל ענין 'קרח' כנאמר¹¹: "ולא יהי כקרח וכעדתו". וכמו שאומרת הגמ' בסנהדרין¹²: "כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו, שנאמר: 'ולא יהי כקרח וכעדתו'".

ע"י הציצית - זכירת ועשיית המצוות ולא תתורו וגו'

ו. וכן במשמעות שם הפרשה "שלח" אפשר לפרש גם באופן של "עשה טוב" וגם "סור מרע": כפשוטו שלח במשמעותו החיובית, הי' השליחות של משה רבינו לתור את הארץ שהמטרה היתה לטובה. אבל שלח מתפרש גם כמו גירושין שבתורה כתוב הלשון "ושלחה מביתו ויצאה", שהו"ע דחיית הרע. וענין ה"סור מרע" ו"עשה טוב" מודגש גם בפרשת ציצית שבסיום פרשת שלח; שמצוות ציצית היא מצוות עשה חיובית שמזכירה את קיום כל המצוות, כמשי"נ: "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות הוי' ועשיתם אותם".

אבל היא גם קשורה בסור מרע ובדחיית הרע (וכנ"ל, הקדמת העשה טוב!); שמיד אחרי הנ"ל, "ועשיתם אותם" בהמשך הפסוק, שנאמר: "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם", היינו דחיית הרע שמביאה ל"עשה טוב" כמשי"נ מיד בפסוק הבא: "למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי, והייתם קדושים לאלוקיכם".

"תקות" חוט השני¹³

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

⁶ בהעלותך ת.ב. [ולחע"ר, אולי פרק ח' רמז ל"חנוכה" ולח' נרות (שזהו ר"ת חנוכה) וע"י בגליון הקודם (מסי' 249) דברי הרמב"ם ע"פ ודברי חז"ל שקאי על חנוכה]

⁷ לקו"ת עה"פ.

⁸ רש"י בפרשת תצוה ובפי' בהעלותך מספרא פי' אמור פי' י"ג. ושבת כא, א.

⁹ שבת כא, ב.

¹⁰ תהילים פד, ח.

¹¹ קרח יז, ה.

¹² סנהדרין קי, א.

¹³ יהושע ב, ח. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה רחב את המרגלים של יהושע, ועל ידו משפחתה תלו את תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

¹⁴ איכה א, א.

¹⁵ תענית כ, א. איכ"ר א, ג.

¹⁶ מכתב אד"ש מה"מ נדפס בהוספות ללקו"ש חכ"ג ע' 322

ע"י שיהודה התחיל וקיים מצות יבום¹⁷ עכ"ל אד"ש.
מתחיל מיבום יהודה את תמר שמוזה נולד פרץ אבי דוד
כמש"נ בסוף מגילת רות אלה תולדות פרץ עד "וישי
הוליד את דוד" [ולפניו לוט שבא על בנותיו שהוא גם
מעין ענין היבום לפני מ"ת שמוזה נולדו עמון ומואב,
שמוזה יצאו רות המואביה ונעמה העמונית שמהם נולדו
דוד ושלמה אבות המשית]. ואח"כ גם יבום בועז את רות
שגם הי' מעין יבום, שהוא הי' אז הקרוב.

וע"ד "פרפראות" אפשר לומר; יבום ר"ת יבוא משיח.
וחליצה - משמעותה גם ענין חליצת והוצאת עם ישראל
מהצרות והגלות, וכמו הנוסח בברכת המזון בשבת:
"רצה והחליצנו" וכן אומרים בפיוט תפילת טל בשביעי
של פסח: "חונניך חלץ ממסגרים" שהכוונה היא מסג'ר
והגבלות הגלות, יוציאנו ויגאלנו מי"ד ממ"ש, נאו!

"תקות" חוט השני¹⁸

**סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע
ולתאריך.**

- א. יבום וחליצה, כעין אישות וגירושין - "עשה טוב וסור
מרע" - המשך למתן תורה.
- ב. קודם "עשה טוב" - "לכתחילה אריבער"!
- ג. יבום וחליצה - מורים על הגאולה.

"שערי תשובה"

בשנת תשכ"ג, כשלמדתי בישיבת "קול תורה", בשכונת
"בית וגן" בירושלים, (לפני שנכנסתי ללמוד בישיבת
"תומכי תמימים" בכפר חב"ד) למדתי תניא יחד עם חבר
בישיבה אליעזר שיחאי שטרנפלד שהי' גר בעיר "פתח
תקוה" (אנו למדנו תניא בשיעור פעם בשבוע אצל הרה"ת
יוסף צבי שיחאי סגל)

הבחור הנ"ל סיפר לי, שהשתתף בסעודת ברית מילה
שעשה הרב שמעון ז"ל סלומון לבנו, הרב סלומון שהי' אז
עוד אברך, שלמד בבחרותו בישיבת "חברון", הוא הי'
אחיין של הרב דוד ז"ל חנזין ששימש מורה הוראה
ברבנות של פתח תקוה, ואח"כ הי' זקן רבני חב"ד
בארה"ק, ולאחר תקופה הרב סלומון מונה להרב הראשי
של פתח תקוה.

בברית השתתפו ראשי הישיבות וגדולי הרבנים
הליטאים, ובסעודה אמרו דברי תורה, ובלשונו של הבחור
הנ"ל כ"א מה"גדולים" פרק מטענו להראות החידושי
תורה שלו, והרב חנזין חזר שיחה עמוקה ומעניינת של
כ"ק אד"ש.

כשסיים הרב חנזין, שאל הר"י, הגדול של הישיבה ההיא
בנימת זלזול (ולזכותו יאמר שכבר הי' זקן וחולה): "ווער
זאגט דאס?!" (=מי אומר זאת?!), וע"כ ענה הרב חנזין:
"הרבי מליובאוויטש, ואתם כולכם יכולים להיות
התלמידים שלו!!!"

וע"כ ההוא ענה: "מה, אנו נשמע מהרבי מליובאוויטש?
ואז אמר הרב חנזין: "ידוע שרבינו יונה כתב את ספרו
"שערי תשובה" כתשובה ותיקון על שחלק על הרמב"ם
בחיינו. גם אתה צריך לכתוב ספר מוסר ולחפש תיקון
ותשובה על המחלוקת והזלזול ברבי מליובאוויטש!! ומיד
הרב חנזין עזב את המקום..."

כ"ח סיון - ג' פעמים!

א. בקשר ליום הבהיר כ"ח סיון כדאי לדעת שהרבי הגיע
בכ"ח סיון ל-770 - "בית משיח" - 3 פעמים;

פעם א' - כשניצל ממלחמת העולם והגיע לארה"ב - בכ"ח
סיון ה'תש"א - "ויהי בשבעים שנה".

פעם ב' - כשנסע לפריז להביא את אמו שיצאה מרוסיה
בשנת תש"ז והי' שם כמה חודשים לסדר לה הניירות,
והגיע לכאן עם אימו בכ"ח סיון.

ובפעם הג' - כשחזר מבית הרפואה "הר סיני" ("מאונט
סיני" במנהטן) בכ"ח סיון ה'תשנ"ב.

היינו שכ"ח סיון - נותן כ"ח ותוקף בעבודת 770 - בית
משיח להפצת המעיינות, באופן של "ג' פעמים הוי חזקה"
בעבודת מ"ת - סיון [ואפ"ל שהאותיות סיון - נס י"ו,
וכדברי אד"ש בקשר לט"ז בכל חודש שי"ו מורה על תוקף
ההשפעה; כי בשם הוי' - 2 חלקים החלק הראשון י"ה - י'
משפיע ה' - מקבל, והחלק השני ו"ה' ו- משפיע ה' - מקבל,
ממילא י"ו - מורה על תוקף ההשפעה והמשפיע].

770 - בית חיינו!

ב. ויש לציין שבכל הימים הי' כ"ק אד"ש מה"מ במשך
היום ב-770, ולא עזב, חוץ מאשר בשנת האבלות על
הרבנית שהי' והתפלל לזכותה בביתם, ו"בשבעה" על אימו
הרבנית חנה נ"ע שהיתה קצרה כי הסתלקה בשבת תשובה
ו' תשרי, ובעיוהכ"פ כבר חזר ל-770; (ועל אחיו הריא"ל
בתשי"ב ישב הרבי ב-770, כי לא רצו שיתפרסם ותדע
האמא). ובשנת תשל"ח כשהי' האירוע בלב, נשאר אד"ש
בחדרו ועשה עבודתו משמע"צ ועד ליל ר"ח כסלו, ולא
הסכים ללכת לנוח בביתו, רק בר"ח כסלו כשהבטיחו לו
הרופאים שיוכל לחזור למחרת ל-770.

והדבר הוראה לפועל לנו שאת 770, "בית משיח" "בית
חיינו", לא עוזבים אף פעם מרצון, רק כשנאלצים לצאת
לשליחות, אבל אם לא, מקומו של חסיד ב-770 ובשכונת
קראון הייטס. - "כאן ציוה ה' את הברכה חיים עד
העולם!"

לא ימיש מתוך האוהל!

ג. בחיי הרבי הקודם, בקיץ הרבנית גרה במעון הקיץ
בפאר-ראקאווי שע"י הים אחרי שדה התעופה קנדי, לשם
גם נסעה אחותה והרשי"ג (והרבה מתושבי נ.י. שלא נסעו
להרים).

אד"ש הי' מבקר שם בימי ראשון והי' שם כמה שעות וחזר
לפנות ערב.

פעם א' הגיע אד"ש לשם מאד מאוחר לפנות ערב, לאמר
שלום והי' שם זמן קצר ביותר, ואמר שצריך מיד לחזור ל-
770.

ואז בני משפחת הרשי"ג אמרו לו, אם פעם א' באת מאוחר
תישאר כבר ללון כאן איתנו.

וע"כ ענה כ"ק אד"ש: אם יש לי הזדמנות כל ערב להיכנס
לכמה דקות ל"יחידות" לכ"ק חותני - אני לא מוכן לוותר
ע"ז!...

היינו שתמיד כל יום הי' ב-770!

לזכות הבר מצוה

התמים היקר אברהם שיחאי

ליום הבר מצוה כ"ח אייר ה'תשע"א

מזל-טוב! ושתהי' חי"ל (חסיד ירא שמים למדן)

ותלך מחיל אל חיל בצבא מלך המשיח,

וירווי הוריק וזקניך ממך ומכל יו"ח שפע נחת יהודי חסידותי,

מתוך בריאות הרחבה אושר ושמחה תמיד כל הימים.

ותזכו לקבלת פני משיח צדקנו מי"ד ממ"ש, נאו!

נדפס ע"י הוריו הרה"ת מנחם מענדל וזוגתו אסתר שיחיו

שניאורסאה

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!